

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๒ / ๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
อุบลราชธานี เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์

จังหวัด
อุบลราชธานี ถูกร้องเรียนว่าละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ประพฤติตนไม่เหมาะสม จึงมีหนังสือลงวันที่
๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ
หนังสือร้องเรียน จำนวน ๓ ฉบับ คือ

๑. หนังสือร้องเรียนของกำนันตำบลนาโพธิ์ ที่ พิเศษ/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔
ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ขอให้ย้ายเจ้าหน้าที่ออกจากศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลนาโพธิ์ เอกสารสิ่งที่
ส่งมาด้วย ได้แก่ ชื่อและที่อยู่ ลายมือชื่อชาวบ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ผู้นำ
หมู่บ้าน ชาวบ้านทั้งหมด

๒. หนังสือร้องเรียนของกำนันตำบลนาโพธิ์ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๒
เอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย ได้แก่ ชื่อและที่อยู่ ลายมือชื่อชาวบ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำ
หมู่บ้าน ผู้นำหมู่บ้าน ชาวบ้านทั้งหมด

๓. หนังสือร้องเรียน เรื่อง ขอให้เจ้าหน้าที่กลับไปปฏิบัติราชการของชาวบ้านนาโพธิ์
ตำบลนาโพธิ์ อำเภอบุญทริก จังหวัดอุบลราชธานี ในวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ และเอกสารสิ่งที่ส่ง
มาด้วย ได้แก่ ชื่อและที่อยู่ ลายมือชื่อชาวบ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ผู้นำหมู่บ้าน
ชาวบ้านทั้งหมด

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานีมีหนังสือ ที่ อบ ๐๐๒๗/๔๙๑๒ ลงวันที่
๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ เปิดเผยหนังสือร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน หรือพยาน

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๒๒ /๒๕๕๓

ที่เกี่ยวข้อง โดยให้เหตุผลว่า อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ร้องเรียนหรือพยานได้ หากให้มีการเปิดเผยในภายหน้าประชาชนอาจไม่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐในการสืบสวนสอบสวนผู้กระทำความผิด เนื่องจากเกรงว่าจะถูกเปิดเผยชื่ออันจะทำให้ตนได้รับอันตรายได้ เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนหรือพยานอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียน กล่าวโทษข้าราชการ และการสอบสวนเรื่องร่ำร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจสั่งการที่สมควร เพื่อคุ้มครองผู้ร้อง พยาน และบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสืบสวนสอบสวน อย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยานหรือการให้ข้อมูล ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ที่ต้องการให้เปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียน โดยอ้างกระทบสิทธิและหน้าที่ของผู้อุทธรณ์โดยตรง และการคุ้มครองพยานบุคคลกรณีนี้แล้ว สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานีจึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดชื่อพยาน และข้อความที่อาจแสดงให้เห็นถึงพยานอันเป็นเจตนารมณ์ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ [REDACTED] นาง ก.

[REDACTED] และ นาย ข. [REDACTED] ถูกร้องเรียนว่าละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ประพฤติตนไม่เหมาะสม จึงขอให้ย้ายเจ้าหน้าที่ดังกล่าวออกจากศูนย์สุขภาพชุมชนนาโพธิ์โดยด่วน

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานีเมื่อได้รับหนังสือร้องเรียนได้แจ้งให้สำนักงานสาธารณสุขอำเภอบุญทริกไปตรวจสอบข้อมูลในพื้นที่ และให้แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ที่ ๑๓๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์อ้างว่าสำนักงานสาธารณสุขอำเภอบุญทริกไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่ง และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่ได้แจ้งขอกล่าวหา สรุปพยานหลักฐานให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และไม่ได้รับฟังคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ แต่มีคำสั่งอำเภอบุญทริก ที่ อบ ๑๒๒๗/๔๔๔๒ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ขอส่งตัวข้าราชการพลเรือนสามัญกลับต้นสังกัดแจ้งผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้ทำ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๒๒ /๒๕๕๓

หนังสือขอทบทวนคำสั่งแจ้งไปยังนายอำเภอบุณฑริก แต่ไม่ได้รับการแจ้งกลับแต่ประการใด

ขณะที่ผู้อุทธรณ์กำลังเตรียมตัวไปรายงานตัวตามคำสั่งอำเภอบุณฑริกและจะยื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มผู้ร้องเรียนได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ให้ย้ายผู้อุทธรณ์กับพวกออกไปจากพื้นที่โดยด่วน

จังหวัดอุบลราชธานีได้พิจารณาความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมีคำสั่ง ที่ ๑๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่องให้ข้าราชการปฏิบัติราชการ โดยให้ย้ายผู้อุทธรณ์ออกจากพื้นที่ และมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่ผู้อุทธรณ์เพียงคนเดียว ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การออกคำสั่งดังกล่าวเป็นการออกคำสั่งย้ายซ้อนคำสั่งของอำเภอบุณฑริก และเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงได้ร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุขในเวลาต่อมา

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้วินิจฉัยข้อร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ และมีคำวินิจฉัยให้ยกคำร้องทุกข์ดังกล่าว โดยเห็นว่าไม่เข้าเงื่อนไขการร้องทุกข์ ตามข้อ ๗ (๑) ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ และตามข้อ ๒๕ วรรคหนึ่งของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยคำวินิจฉัยดังกล่าวถือเป็นที่สุด

ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีต่อศาลปกครองนครราชสีมา โดยก่อนหน้านี้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์ กำนันตำบลนาโพธิ์ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ ๒ ๔ ๖ ๘ และ ๑๑ ตำบลนาโพธิ์ อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี ในคดีอาญา ต่อศาลจังหวัดเดชอุดม ว่าจำเลยทั้ง ๙ เป็นเจ้าพนักงานร่วมกันปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และร่วมกันหมิ่นประมาทโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ต่อมามีการประนีประนอมยอมความกันทั้งสองฝ่ายโดยจำเลยไม่ขัดข้อง ถ้าผู้อุทธรณ์ (โจทก์) จะกลับไปปฏิบัติราชการที่เดิมไม่ว่าผลวินัย โจทก์จะเป็นอย่างไร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ได้รับแจ้งด้วยวาจาจากผู้อุทธรณ์ว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์นั้นในขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการทำคำชี้แจง ส่วนคดีที่มีการฟ้องต่อศาลปกครองนครราชสีมาอยู่นั้นอยู่ระหว่างแก้คำฟ้อง นอกจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า หนังสือร้องเรียนรายการที่ ๒ ที่ผู้อุทธรณ์ระบุว่า เป็นหนังสือร้องเรียนของกำนันตำบลนาโพธิ์ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๒ นั้น ขอแก้ไขเป็นหนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๓ ตามที่หน่วยงานได้เปิดเผยเนื้อหาหนังสือร้องเรียนให้ทราบแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบรายชื่อผู้ร้องเรียนเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป และเพื่อสร้างความสัมพันธ์และเข้าใจที่ดีต่อผู้ร้องเรียน หากได้กลับไปปฏิบัติราชการที่ศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลนาโพธิ์

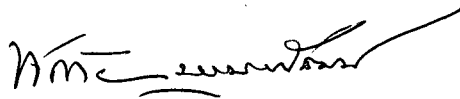
คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๒๒ /๒๕๕๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ขั้นตอนการสอบสวนวินัยแก่ผู้ถูกระงับยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานีเปิดเผยเพียงเนื้อหาของหนังสือร้องเรียนให้ผู้ถูกระงับได้ทราบ ก็น่าจะเป็นการเพียงพอที่ผู้ถูกระงับจะไปปกป้องสิทธิของตนต่อไปได้ อีกทั้งมีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ และการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจสั่งการที่สมควร เพื่อคุ้มครองผู้ร้อง พยาน และบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสืบสวนสอบสวน อย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยานหรือการให้ข้อมูล ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานีไม่เปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

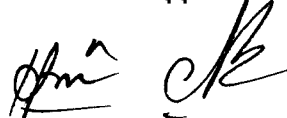
หัวหน้าคณะที่ ๑

(ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)

กรรมการ

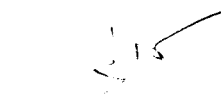
(นายขจิตภัย บุรุษพัฒน์)

กรรมการ

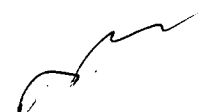
(นางแนนน้อย วิศวโยธิน)

ร้อยโท

กรรมการ

(วิรัช พันธุมะผล)

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๒๒ /๒๕๕๓

(นายพีรพล ไตรทศวิทย์)

กรรมการ

(นายสมชาย หอมลออ)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วย จึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย